Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (četvrto vijeće)

12. prosinca 2014.*

„Damping – Uvoz ručnih paletnih viličara i njihovih osnovnih dijelova podrijetlom iz Kine – Revizija – Članak 11. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 – Pravo na obranu – Pogreška koja se tiče činjenica – Očita pogreška u ocjeni – Obveza obrazlaganja“

U predmetu T-643/11,

Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd, sa sjedištem u Suzhouu (Kina),

Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Rodingu (Njemačka),

koje zastupaju K. Neuhaus, H.-J. Freund i B. Ecker, *avocats*,

tužitelji,

protiv

Vijeća Europske unije, koje zastupa J.-P. Hix, u svojstvu agenta, uz asistenciju G. Berrischa i A. Polcyna, a zatim A. Polcyna i D. Geradina, *avocats*,

tuženik,

koje podupire:

Europska komisija, koju zastupaju J.-F. Brakeland, M. França i A. Stobiecka-Kuik, u svojstvu agenata,

intervenijent,

povodom zahtjeva za poništenje Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1008/2011 od 10. listopada 2011. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz ručnih paletnih viličara i njihovih osnovnih dijelova podrijetlom iz Narodne Republike Kine kako je proširena na uvoz ručnih paletnih viličara i njihovih osnovnih dijelova poslanih iz Tajlanda, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Tajlanda ili ne, nakon revizije po isteku mjere prema članku 11. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 (SL L 268, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 118., str. 51.), u dijelu u kojem se ta uredba odnosi na tužitelje,

OPĆI SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: M. Prek, predsjednik, I. Labucka i V. Kreuschitz (izvjestitelj), suci,

tajnik: N. Rosner, administrator,

* Jezik postupka: engleski

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 12. veljače 2014.,

donosi sljedeću

Presudu [1]

Okolnosti spora *[izostavljeno]*

Postupak i zahtjevi stranaka *[izostavljeno]*

Pravo

1.1. *Dopuštenost [izostavljeno]*

2.2. *Meritum*

35 U ovom predmetu tužitelji ističu tri tužbena razloga. U prvom tužbenom razlogu tužitelji smatraju da je počinjena povreda njihova prava na pravično suđenje, njihova prava na obranu i njihova prava na saslušanje. U drugom tužbenom razlogu tužitelji smatraju da je Vijeće počinilo pogreške koje se tiču činjenica u uvodnim izjavama 58. i 60. pobijane uredbe. Konačno, u trećem tužbenom razlogu tužitelji smatraju da se razmatranja prema kojima postoji šteta kao i uzročna povezanost između navodnog dampinškog uvoza i vjerojatnosti daljnje štete ako se ukinu antidampinške mjere temelje na nekoliko očitih pogrešaka u ocjeni.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi postupovnih prava tužiteljâ

36 Tužitelji u bitnome smatraju da je počinjena povreda njihova prava na pravično suđenje, njihova prava na obranu i njihova prava na saslušanje zbog toga što je Vijeće proizvoljno zanemarilo njihovu procjenu štete za razdoblje od 2007. do 2009. koju su dostavili u dopisu od 25. srpnja 2011. To zanemarivanje dokazuje činjenica da je u uvodnoj izjavi 60. pobijane uredbe, prema mišljenju tužiteljâ, pogrešno navedeno da su promatrali razvoj štete za razdoblje između 2009. i RRIP-a. Prema mišljenju tužiteljâ, njihovo pravo da izraze svoje stajalište ne bi se smjelo ograničiti samo na pravo da imaju priliku sastaviti očitovanja, već obvezuje Vijeće da u potpunosti uzme u obzir tvrdnje koje su tužitelji istaknuli u svojem dopisu od 25. srpnja 2011. Posljedično, propustom Vijeća da ispita navedeni dopis nije povrijeđeno samo njihovo pravo na pravično suđenje, nego i članak 11. stavak 2. treći podstavak Osnovne uredbe.

37 Vijeće osporava da je povrijedilo postupovna prava tužiteljâ kao i članak 11. stavak 2. treći podstavak Osnovne uredbe.

38 U pogledu tvrdnji tužiteljâ prema kojima su povrijeđena njihova prava na obranu i njihovo pravo na saslušanje, potrebno je napomenuti da poštovanje prava na obranu predstavlja temeljno načelo prava Unije, a pravo na saslušanje njegov je sastavni dio (vidjeti u tom smislu presude od 12. veljače 1992., Nizozemska i dr./Komisija, C-48/90 i C-66/90, Zb., EU:C:1992:63, t. 44.; od 29. lipnja 1994., Fiskano/Komisija, C-135/92, Zb., EU:C:1994:267, t. 39.; od 24. listopada 1996., Komisija/Lisrestal i dr., C-32/95 P, Zb., EU:C:1996:402, t. 21.; od 22. studenoga 2012., M., C-277/11, Zb, EU:C:2012:744, t. 82.

1 — Navedene su samo one točke presude za koje Opći sud smatra da ih je korisno objaviti.

i od 18. srpnja 2013., Komisija i dr./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P i C-595/10 P, Zb., EU:C:2013:518, t. 98.), koje se primjenjuje na sve osobe (vidjeti u tom smislu presudu od 18. prosinca 2008., Sopropé, C-349/07, Zb., EU:C:2008:746, t. 36.).

39 To temeljno pravo, koje je nužno za poštovanje prava na obranu tijekom postupka koji prethodi donošenju nepovoljnog akta, osim toga izričito je propisano Poveljom Europske Unije o temeljnim pravima koja, na temelju članka 6. stavka 1. UEU-a, ima istu pravnu snagu kao i Ugovori. Naime, konkretno, članak 41. stavak 2. točka (a) Povelje o temeljnim pravima navodi da svatko ima pravo na to da institucije Unije njegove predmete obrađuju nepristrano, pravično i u razumnom roku što posebno uključuje pravo svake osobe na saslušanje prije poduzimanja bilo kakve pojedinačne mjere koja bi na nju mogla nepovoljno utjecati.

40 Osim toga, u okviru antidampinških ispitnih postupaka već je presuđeno da je poštovanje prava na obranu i prava na saslušanje u navedenim postupcima od presudne važnosti (vidjeti u tom smislu presudu od 16. veljače 2012., Vijeće/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, Zb., EU:C:2012:78, t. 77. i navedenu sudsku praksu).

41 Poštovanje tih prava podrazumijeva da se predmetnim poduzetnicima mora omogućiti da, tijekom upravnog postupka, učinkovito izraze svoje stajalište o istinitosti i relevantnosti navodnih činjenica i okolnosti te o dokazima koje je Komisija iznijela u prilog svojoj tvrdnji o postojanju dampinga i štete koja njime nastaje (presude od 27. lipnja 1991., Al-Jubail Fertilizer/Vijeće, C-49/88, Zb., EU:C:1991:276, t. 17. i od 11. srpnja 2013., Hangzhou Duralamp Electronics/Vijeće, T-459/07, EU:T:2013:369, t. 110.).

42 U ovom slučaju, tužitelji, međutim, nisu dokazali da nisu bili u mogućosti učinkovito izraziti svoja stajališta o istinitosti i relevantnosti navodnih činjenica i okolnosti te o dokazima koje su iznijele institucije Unije u prilog svojem zahtjevu koji se odnosi na zadržavanje antidampinških prava. Tužitelji nadalje nisu iznijeli nijedan element na koji se nisu mogli pozvati i koji nisu imali priliku podnijeti institucijama Unije.

43 Tužitelji institucijama Unije prigovaraju da nisu uzele u obzir njihova očitovanja. Međutim, to navodno zanemarivanje njihovih očitovanja ne predstavlja povredu njihova prava na obranu ni njihova prava na saslušanje. Naime, iako se poštovanjem navedenih prava od institucija Unije zahtijeva da tužiteljima omoguće da učinkovito izraze svoje stajalište, navedene se institucije ne može obvezati da moraju prihvatiti to stajalište. Učinkovitost iznošenja stajališta tužiteljâ zahtijeva samo da je to stajalište bilo moguće pravodobno iznijeti kako bi ga institucije Unije mogle uzeti u obzir i ocijeniti, uz svu dužnu pažnju, njegovu relevantnost za sadržaj akta koji se donosi (vidjeti u tom smislu presude od 1. listopada 2009., Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Vijeće, C-141/08 P, Zb., EU:C:2009:598, t. 97., 98. i 102. i Sopropé, t. 38. *supra*, EU:C:2008:746, t. 49. i 50.).

44 Stoga, tužitelji pogrešno tvrde da je povrijeđeno njihovo pravo na obranu ili njihovo pravo na saslušanje.

45 U pogledu tvrdnji tužiteljâ o povredi njihova prava na pravično suđenje, potrebno je napomenuti da, iako se Komisija i Vijeće ne mogu kvalificirati kao „sudovi“ u smislu članka 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, potpisane u Rimu 4. studenoga 1950. (vidjeti u tom smislu presude od 29. listopada 1980., van Landewyck i dr./Komisija, 209/78 do 215/78 i 218/78, EU:C:1980:248, t. 81. i od 7. lipnja 1983., Musique Diffusion française i dr./Komisija, 100/80 do 103/80, Zb., EU:C:1983:158, t. 7.), Komisija i Vijeće su svejedno dužni poštovati temeljna prava Unije tijekom upravnog postupka, što obuhvaća i pravo na dobru upravu sadržano u članku 41. Povelje o temeljnim pravima. Konkretno, taj članak navedene povelje, a ne članak 47., uređuje upravni postupak pred Komisijom i Vijećem u području obrane od dampinških uvoza iz zemalja koje nisu članice Unije (vidjeti po analogiji presudu od 11. srpnja 2013., Ziegler/Komisija, C-439/11 P, Zb., EU:C:2013:513, t. 154. i navedenu sudsku praksu).

46 Stoga je prigovor tužiteljâ potrebno shvatiti kao tvrdnju da je povrijeđeno pravo na dobru upravu zbog nedovoljnog uzimanja u obzir njihovih očitovanja koja su iznijeli u dopisu od 25. srpnja 2011. Navedeno pravo podrazumijeva dužnost pažljivog postupanja koja nadležne institucije obvezuje da pažljivo i nepristrano ispitaju sve elemente relevantne za predmetni slučaj (vidjeti u tom smislu presude od 21. studenoga 1991., Technische Universität München, C-269/90, Zb., EU:C:1991:438, t. 14.; od 6. studenoga 2008., Nizozemska/Komisija, C-405/07 P, Zb., EU:C:2008:613, t. 56. i od 16. rujna 2013., ATC i dr./Komisija, T-333/10, Zb., EU:T:2013:451, t. 84.).

47 U ovom slučaju, Vijeće je u uvodnoj izjavi 60. pobijane uredbe navelo sljedeće:

„U svojim komentarima na objavu, jedan je kineski proizvođač izvoznik tvrdio da određeni pokazatelji, uključujući proizvodnju, obujam prodaje, profitabilnost, iskorištenost kapaciteta i zaposlenost, *de facto* ne pokazuju nikakav negativan razvoj industrije Unije. Međutim, to trgovačko društvo promatralo je samo razvoj između 2009. i RRIP-a, dok za procjenu štete treba ocijeniti ukupni razvoj industrije Unije tijekom razmatranog razdoblja, tj. između 2007. i RRIP-a. Kako je gore objašnjeno (vidjeti uvodne izjave 43. do 49.), svi pokazatelji štete koje je naveo kineski izvoznik razvijali su se u negativnom smjeru tijekom razmatranog razdoblja.“

48 Iz čitanja dopisa tužiteljâ od 25. srpnja 2011. jasno proizlazi da tužitelji samo za razdoblje između 2009. i RRIP-a navode da proizvodnja, profitabilnost, iskorištenost kapaciteta i zaposlenost u industriji Unije ne pokazuju nikakav negativan razvoj, već da, naprotiv, pokazuju pozitivan razvoj.

49 Međutim drugu rečenicu uvodne izjave 60. pobijane uredbe [„Međutim, to trgovačko društvo promatralo je samo razvoj između 2009. i RRIP-a, dok za procjenu štete treba ocijeniti ukupni razvoj industrije Unije tijekom razmatranog razdoblja, tj. između 2007. i RRIP-a“] treba tumačiti i shvatiti u odnosu na prvu rečenicu te uvodne izjave. Stoga, iako je točno da su tužitelji u svojem dopisu od 25. srpnja 2011. naveli i razmatrano razdoblje, ocjena prema kojoj određeni čimbenici nisu pokazali negativan razvoj odnosi se samo na razvoj između 2009. i RRIP-a.

50 U skladu s tim, tužitelji u bitnome pogrešno navode da su institucije počinile povredu dužnosti pažljivog postupanja s obzirom na ocjenu sadržanu u uvodnoj izjavi 60. pobijane uredbe.

51 Konačno, u pogledu tvrdnji tužiteljâ da su institucije u bitnome počinile povredu dužnosti pažljivog postupanja i povredu članka 11. stavka 2. trećeg podstavka osnovne uredbe jer nisu uzele u obzir druge elemente njihovih očitovanja sadržanih u dopisu od 25. srpnja 2011., potrebno je napomenuti da su na temelju te potonje odredbe institucije Unije u svojim zaključcima uzele u obzir sve relevantne i ispravno dokumentirane dokaze iznesene u pogledu pitanja hoće li ukidanje antidampinških mjera dovesti do nastavka ili ponovnog nastanka dampinga i štete.

52 Zbog gore navedenih razloga institucije nisu u pobijanoj uredbi propustile uzeti u obzir tvrdnje tužiteljâ iz njihova dopisa od 25. srpnja 2011. o nepostojanju negativnog razvoja proizvodnje, profitabilnosti, iskorištenosti kapaciteta i zaposlenosti u industriji Unije. Osim toga, iz uvodne izjave 59. pobijane uredbe proizlazi da su institucije uzele u obzir razvoj profitabilnosti, proizvodnje, obujma prodaje, iskorištenosti kapaciteta, razine zaposlenosti i produktivnosti u Uniji između 2007. i RRIP-a. Stoga su institucije uzele u obzir navedene elemente tijekom razmatranog razdoblja. Budući da tužitelji smatraju da su institucije izvršile pogrešnu ocjenu navedenih elemenata s obzirom na njihova očitovanja iz dopisa od 25. srpnja 2011., potrebno je utvrditi da se taj prigovor odnosi na osnovanost ocjene sadržane u pobijanoj uredbi, što je predmet trećeg tužbenog razloga i stoga nije obuhvaćeno nadzorom formalne zakonitosti navedene uredbe. Iz toga slijedi da treba odbiti prigovor tužiteljâ prema kojem su institucije počinile povredu svoje dužnosti pažljivog postupanja i članka 11. stavka 2. trećeg podstavka Osnovne uredbe jer nisu pravilno uzele u obzir elemente njihovih očitovanja sadržanih u dopisu od 25. srpnja 2011.

53 S obzirom na sva prethodna razmatranja, potrebno je odbiti prvi tužbeni razlog tužiteljâ koji se temelji na povredi njihovih postupovnih prava.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče činjenica

Uvod

[izostavljeno]

Prvi dio drugog tužbenog razloga

[izostavljeno]

Drugi dio drugog tužbenog razloga

[izostavljeno]

Treći dio drugog tužbenog razloga

[izostavljeno]

Zaključak

[izostavljeno]

Treći tužbeni razlog, koji se temelji na očitim pogreškama u ocjeni

Uvod

[izostavljeno]

Prvi dio trećeg tužbenog razloga

– – Očite pogreške u ocjeni i povrede članka 11. stavka 2. i članka 3. stavaka 2., 6. i 7. Osnovne uredbe

[izostavljeno]

– – Nepostojanje obrazloženja

[izostavljeno]

– – Zaključak

[izostavljeno]

Drugi dio trećeg tužbenog razloga

– – Uvod

[izostavljeno]

– – Ocjene sadržane u uvodnim izjavama 58. i 59. pobijane uredbe

[izostavljeno]

– – Ocjene sadržane u uvodnoj izjavi 61. pobijane uredbe

[izostavljeno]

– – Ocjene sadržane u uvodnoj izjavi 62. pobijane uredbe

[izostavljeno]

– – Ocjene sadržane u uvodnoj izjavi 64. pobijane uredbe

[izostavljeno]

– – Zaključak

[izostavljeno]

Troškovi

[izostavljeno]

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (četvrto vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd i Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG snosit će, osim vlastitih troškova, i četiri petine troškova Vijeća Europske unije.

3. Vijeće će snositi jednu petinu vlastitih troškova.

4. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

Prek Labucka Kreuschitz

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 12. prosinca 2014.

Potpisi

Sadržaj

Okolnosti spora 2

Postupak i zahtjevi stranaka 2

Pravo 2

1. 1. Dopuštenost 2

2. 2. Meritum 2

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi postupovnih prava tužiteljâ 2

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče činjenica 5

Uvod 5

Prvi dio drugog tužbenog razloga 5

Drugi dio drugog tužbenog razloga 5

Treći dio drugog tužbenog razloga 5

Zaključak 5

Treći tužbeni razlog, koji se temelji na očitim pogreškama u ocjeni 5

Uvod 5

Prvi dio trećeg tužbenog razloga 5

– – Očite pogreške u ocjeni i povrede članka 11. stavka 2. i članka 3. stavaka 2., 6. i 7. Osnovne uredbe 6

– – Nepostojanje obrazloženja 6

– – Zaključak 6

Drugi dio trećeg tužbenog razloga 6

– – Uvod 6

– – Ocjene sadržane u uvodnim izjavama 58. i 59. pobijane uredbe 6

– – Ocjene sadržane u uvodnoj izjavi 61. pobijane uredbe 6

– – Ocjene sadržane u uvodnoj izjavi 62. pobijane uredbe 6

– – Ocjene sadržane u uvodnoj izjavi 64. pobijane uredbe 6

– – Zaključak 6

Troškovi 6